

पद ३१६

(राग: जोगिया – ताल: दीपचंदी)

अमंगल काया किती म्हनुनि धुशी । ते प्रक्षाळितां काय निर्मळ
होसी ॥१॥ मुळीं देह पहा कशाचा तो आहे । मातेचें रक्त पिता
रेत होय ॥१॥ अस्थि मांस नाडी चर्म गुंडाळा । तया मध्ये तापे

नरकाग्नि ज्वाला ॥२॥ म्हणे माणिक तूं नसे तुझ्या ठाया । म्हणुनी
धू धू श्रमतोसी वाया ॥३॥